

מקמיה.

עֲלֶתְךָ אֶת בּוֹ אֲמַרְהָ קַמִּיָּה רַבּוֹן עֲלֵמָא,
נִיחָא קַמָּךְ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא, דְּבִי
אֶתְקַרִּיאת מְלֵךְ. אֲמַר לָהּ הִכִּי הוּא וְדָאִי, אָבֵל
לֹא אֲבָרִי בָךְ עֲלֵמָא בְּגִין דְּעֲלֵמָא אֲצִטְרִיף
לְמֵלֶךְ תּוֹב לְאַתְרָךְ, אֲנִתּוּ וְכִי וְךָ דְּהָא לֹא
יָאוּת לְעֲלֵמָא לְמִיקָם בְּלֹא מְלֵךְ.

בְּהִיָּא שְׁעֵתָא נַחְתָּא מִן קְדָמוּהִי אֶת כ
מַעַל פְּרָסִי יִקְרִיָּה אֲזִדְעֻזְעָת וְאֲמַרְהָ
קַמִּיָּה, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא קַמָּךְ לְמַבְרִי בִּי
עֲלֵמָא דְּאֵנָא כְּבוֹדָךְ. וְכֵד נַחְתַּת כִּי מַעַל פְּרָסִי
יִקְרִיָּה אֲזִדְעֻזְעָתוּ מֵאֲתָן אֶלְף עֲלָמִין וְאֲזִדְעֻזְעָתוּ
פְּרָסִיָּא וְכִלְהוּ עֲלָמִין אֲזִדְעֻזְעָתוּ לְמִנְפֵּל. אֲמַר
לָהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא כִּי כִיָּה, מָה אֶתְ עֲבִיד
הֵכָא, דְּלֹא אֲבָרִי בָךְ עֲלֵמָא. תּוֹב לְאַתְרָךְ דְּהָא
בָּךְ פְּלִיָּה (יִשְׁעִיָּה י) בְּלָה וְנַחְרָצָה אֲשַׁתְּמַע, תּוֹב
לְכַרְסִיָּךְ וְהוּי תַּמָּן. בְּהִיָּא שְׁעֵתָא נַפְקַת
מִקַּמִּיָּה וְתַבַּת לְדוּכְתָּהּ.

עֲלֶתְךָ אֶת יֵ אֲמַרְהָ קַמִּיָּה, רַבּוֹן עֲלֵמָא, נִיחָא
קַמָּךְ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא דְּאֵנָא שִׁירוּתָא
דְּשָׁמָא קְדִישָׁא וְיָאוּת לָךְ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא.
אֲמַר לָהּ, דִּי לָךְ דְּאֵנָתְ חִקִּיק בִּי, וְאֵנָתְ רָשִׁים
בִּי, וְכָל רַעוּתָא דִּילִי בָךְ סְלִיק, לִית אֲנִתְ יָאוּת
לְאַתְעֻקָּרָא מִן שָׁמִי.

עֲלֶתְךָ אֶת ט אֲמַרְהָ קַמִּיָּה רַבּוֹן עֲלֵמָא נִיחָא
קַמָּךְ לְמַבְרִי בִּי עֲלֵמָא דְּאֵנָתְ בִּי
אֶתְקַרִּיאת טוֹב וְיִשָּׁר. אֲמַר לָהּ לֹא אֲבָרִי בָךְ
עֲלֵמָא דְּהָא טוֹבָךְ סְתִים בְּגוּוֹךְ, וְצָפוֹן בְּגוּוֹךְ,
הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (תְּהִלִּים לֹא) מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר
צָפַנְתָּ לִּירְאִיָּךְ הוֹאִיל וְגִנִּיז בְּגוּוֹךְ לִית בִּיָּה
חֻלְקָא לְעֲלֵמָא דָּא דְּאֵנָא בְּעִי לְמַבְרִי, אֶלָּא
בְּעֲלֵמָא דְּאֵתִי. וְתוּ דְּעַל דְּטוֹבָךְ גִּנִּיז בְּגוּוֹךְ
יִטְבְּעוֹן תְּרַעֲי דְּהִיכְלָא. הָדָא הוּא דְּכִתִּיב, (אִיכָה

וְתַהֲלָה לְצַדִּיקִים נְאֻמָּה תַּהֲלָה.
אֲמַר לָהּ: נוֹיָן שׁוּבִי לְמִקְוָמָךְ,
שְׁתַּרִּי בְּשִׁכְלֵךְ שְׂבָה סַמָּיָךְ
לְמִקְוָמָה וְתַהֲיִי סְמוּכָה עֲלֶיהָ.
מִיד שְׂבָה לְמִקְוָמָה וְיִצְאָה
מִלְפָּנֶיךָ.

נִבְנְסָה הָאוּת מ'. אֲמַרְה לְפָנֶיךָ:
רַבּוֹן הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי
אֶת הָעוֹלָם, שְׂבִי נִקְרַאת מְלֵךְ.
אֲמַר לָהּ: כִּי הוּא וְדָאִי, אָבֵל לֹא
אֲבָרָא בָךְ אֶת הָעוֹלָם, מִשּׁוּם
שְׁהָעוֹלָם צָרִיךְ מְלֵךְ. שׁוּבִי
לְמִקְוָמָךְ אֶת וְל' וְךָ, שְׁתַּרִּי לֹא
רָאוּי לְעוֹלָם לְעַמֵּד בְּלִי מְלֵךְ.

בְּאוּתָּהּ שְׁעָה יִרְדָּה מִלְפָּנֶיךָ
הָאוּת כ' מַעַל כְּפֹא כְבוֹדוֹ. הִזְדַּעְזַעָה
וְאֲמַרְה לְפָנֶיךָ: רַבּוֹן הָעוֹלָם, נוֹחַ
לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי אֶת הָעוֹלָם,
שְׂאֵנִי כְבוֹדָךְ. וְכִשְׁיִרְדָּה כ' מַעַל
כְּפֹא כְבוֹדוֹ, הִזְדַּעְזַעוּ מֵאֲתָם
אֶלְף עוֹלָמוֹת, וְהִזְדַּעְזַעוּ הַכְּפֹא,
וְכָל הָעוֹלָמוֹת הִזְדַּעְזַעוּ לְפָל.
אֲמַר לָהּ הַקְדּוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא:
כִּיָּה כִיָּה, מָה אֶת עוֹשָׂה כְּאֵן?
שְׁלֹא אֲבָרָא בָךְ אֶת הָעוֹלָם. שׁוּבִי
לְמִקְוָמָךְ, שְׁתַּרִּי בָךְ פְּלִיָּה, כְּלָה
וְנַחְרָצָה (יִשְׁעִיָּה י) נִשְׁמַע. שׁוּבִי
לְכַסְאָךְ וְתַהֲיִי שָׁם. בְּאוּתָּהּ שְׁעָה
יִצְאָה מִלְפָּנֶיךָ וְשְׂבָה לְמִקְוָמָה.

נִבְנְסָה הָאוּת י'. אֲמַרְה לְפָנֶיךָ:
רַבּוֹן הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי
אֶת הָעוֹלָם, שְׂאֵתָה נִקְרַאת בִּי
טוֹב וְיִשָּׁר. אֲמַר לָהּ: לֹא אֲבָרָא
בָךְ אֶת הָעוֹלָם, שְׁתַּרִּי טוֹבָךְ
נִסְתָּר בְּתוֹכָךְ וְצָפוֹן בְּתוֹכָךְ, זְהוּ
שְׁכִתּוֹב (תְּהִלִּים לֹא) מָה רַב טוֹבָךְ

נִבְנְסָה הָאוּת ט'. אֲמַרְה לְפָנֶיךָ:
רַבּוֹן הָעוֹלָם, נוֹחַ לְפָנֶיךָ לְבָרָא בִּי
אֶת הָעוֹלָם, שְׂאֵתָה נִקְרַאת בִּי
טוֹב וְיִשָּׁר. אֲמַר לָהּ: לֹא אֲבָרָא
בָךְ אֶת הָעוֹלָם, שְׁתַּרִּי טוֹבָךְ
נִסְתָּר בְּתוֹכָךְ וְצָפוֹן בְּתוֹכָךְ, זְהוּ
שְׁכִתּוֹב (תְּהִלִּים לֹא) מָה רַב טוֹבָךְ